

Samling af Afgørelser

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. november 2014 – Kommissionen mod Det Forenede Kongerige

(Sag C-112/14) ¹¹

»Traktatbrud — etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — artikel 49 TEUF og 63 TEUF — artikel 31 og 40 i EØS-aftalen — national skattelovgivning — beskatning af overskud for deltagere i selskaber med få deltagere — forskellig behandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende selskaber — rent kunstige arrangementer — proportionalitet«

1. *Traktatbrudssøgsmål — sagens genstand — traktatens bestemmelser — national skattelovgivning, hvorefter der sker umiddelbar beskatning af overskud i ikke-hjemmehørende selskaber med få deltagere hos deltagerne i disse selskaber — potentiel indvirkning på såvel etableringsfriheden som på de frie kapitalbevægelser — sagens genstand afgrænset på Kommissionens anmodning (art. 49 TEUF og 63 TEUF; EØS-aftalen, art. 31 og 40) (jf. præmis 16 og 17)*
2. *Fri bevægelighed for kapital og frihed til at foretage betalinger — restriktioner — skattelovgivning — beskatning af overskud — national skattelovgivning, hvorefter der sker umiddelbar beskatning af overskud i ikke-hjemmehørende selskaber med få deltagere hos deltagerne i disse selskaber — forskelsbehandling af hjemmehørende og ikke-hjemmehørende selskaber — ikke tilladt — berettigelse — bekæmpelse af afgiftsunddragelse — tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet (art. 63 TEUF; EØS-aftalen, art. 40) (jf. præmis 19, 20, 27 og 31 samt domskonkl. 1)*

Konklusion

- 1) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 63 TEUF og artikel 40 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde af 2. maj 1992, idet det har vedtaget og opretholdt en skattelovgivning vedrørende beskatning af overskud for deltagere (»participators«) i ikke-hjemmehørende selskaber, som fastsætter en forskelsbehandling mellem indenlandske og grænseoverskridende aktiviteter.
- 2) Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.

1 — EUT C 184 af 16.6.2014.